

Üstad, "Size Risale-i Nur kâfi gelecektir." diyor. Fakat bazı abiler, diğer tefsir kitaplarını da okumamızı önerirken, bazı çevreler tefsir ve hadis okunmasına bile karşı çıkıyorlar. Acaba ben Üstad'ın dediğini tam anlayamadım mı?..

Risale-i Nurların haricinde kitap okumak, Risale-i Nurlara olan sadakate zarar vermez. Şayet "*Ben Risale-i Nurlardan tatmin olmadım, onun yerine şunları okuyalım.*" denilirse, o zaman sadakate zarar verir. Bunun dışında hiçbir kitabı okumak sadakate zarar vermez.

Sadakat ile mukallidlik aynı şey değildir. Risale-i Nurların sadık bir mukallidi olmak yerine Risale-i Nurlara sadık bir mühakkiki olmak daha güzeldir.

Sadakat ile taassup arasındaki farka şöylece bakabiliriz: Cömertlik ile israf, cimrilik ile iktisat, tevazu ile zillet, vakar ile kibir, bunlar zahiren aynı gibi dururlar ama hakikatte sera ile Süreyya gibidir. Taassup ile sadakatte zahiren birbirine yakın gibi durur, ama hakikatte aralarında çok fark var.

Taassup, bir şeye delilsiz ve ispatsız, takliden tabi olmak demektir. Savunduğu şeyin doğruluğunu ve haklılığını sorgulamadan ve tahkik etmeden ona bağlanır. **Sadakat ehli ise** delil ve tahkik neticesinde savunduğu şeyin doğruluğunu ve haklılığını idrak eder ve sonra ona canı bahasına tabi olur.

Taassubu anlamak için alametlerine bakmak lazımdır.

Mesela mutaassıp biri kendi arzusuna uygun zayıf bir şeyi çok kuvvetli bir delil gibi görür, kendi gibi düşünmeyen kimseleri yerin dibine sokar, kendi tarafında olan adı birini göğe çıkarır, kendi faziletini göstermek yerine başkaların kusurunu ilan eder, kendi nefsinden başka hiçbir şeyi sevmez, onun nazarında en kuvvetli delil kendi mesleğindeki adı ve basit fikirlerdir, en önemli ve belirgin alameti ise meseleleri ihata edememektir. Risale-i Nurların ismi altında benlik ve enaniyeti yatar, şeytan ona sağ taraftan yanaşır. Bencil birisinin bencilliğini milletinde görmesi gibi bencil bir adam da bencilliğini cemaatinde görmek ister, tahammülsüzlük de buradan ileri geliyor.

Sadakat ehli ise, delil ve ispatın kuvvetine yaslanır ve ona dayanır, asla kendi gibi düşünmeyenleri yerin dibine atmaz, hak ve hakikate bağlı olduğundan bazen hak muhalifinin elinde olursa onu inkar etmez, ona o konuda tabi olur, kendi faziletini gösterir, başkasının kusuru ile uğraşmaz ve onu ilan etmez. Nefsine değil hakka aşkıtır, meseleleri geniş ve ihata ile idrak edebilir.

Taassup, cehalet ve ihatasızlıktan uzak olan sadakat ise ilim ve ihatanın bir neticesidir. Taassup fanatizmdir, sadakat ise hakta şiddetli sebat etmektir. Taassup devamlılığı olmayandır, sadakat ise devamlıdır.

"Risale-i Nurların dışında başka kitap okunmaz." diyenler iki kesimdir. Birinci kesimin hali taassup ve cehalettir ki, yukarıda bu noktalara işaret ettik. Yani taassup ve taklit eseri olarak farklı kaynaklara yabancı bakan müptedilerin ruh halini yansıtıyor.

Bir de iyi bir niyet ile, nazarların dağılmaması için Risale-i Nurlardan başka kaynaklara yabancı bakanlar var. Bunlar bu zamanda her şeyin temeli ve esası olan imanı tehlikede gördükleri için, haklı olarak bütün dikkat ve nazarların imanı kurtaran Risale-i Nurların üstünde olmasını istiyorlar, ta ki nazarlar dağılmasın, iman hizmeti sekteye uğramasın. Böyle bir mülahaza ile farklı kaynakları men etmek kısmen doğru olabilir.

Öyle ise Risale-i Nurları eksik ve yanlış gördüğünden dolayı değil, sırf daha iyi anlamak ve kuvvet vermek amacı ile başka kaynaklara bakmakta bir sakınca olmasa gerek. Nitekim Risale-i Nurların bir çok yerinde bir çok kaynaklar referans olarak bizzat Üstad Hazretleri tarafından veriliyor. Hal böyle iken farklı kaynaklara yabancı bakmak Risale-i Nurların kabul ettiği bir bakış açısı değildir.

Nitekim Risale-i Nurların alanı imana dair konulardır. Bunun dışında kalan bir çok ilim dalını mecburen başka kaynaklardan talim edeceğiz. Risale-i Nurları her noktada kafi görmek ve farklı kaynakları men etmek doğru bir yaklaşım olmaz.

Mesela, Risale-i Nurlarda namazın nasıl kılınacağı anlatılmaz, zekat kimlere verilir, kimlere verilmez, bunlar anlatılmaz. Bunları öğrenmenin yolu fıkıh kaynaklarıdır.

Hadislerin büyük bir kısmı insanları güzel ahlaka ve ibadete teşvik eder. Hadisler okunmasın dense, büyük bir vebale de girmiş oluruz. Risale-i Nurları okumak ile hadisleri okumak çelişki değil ki men edilsin. Bunları iyi tahkik edilmeden hüküm vermek çok vahim sonuçları doğurur, dikkat etmek lazımdır.

Yine farklı bir mülahaza ile meseleye şöyle bakabiliriz:

Risale-i Nur'un haricindeki İslami kaynaklarda imana ve Kur'an'ın inceliklerine dair meseleler dağınık ve zamanlarının ihtiyacına göre şekillenmiş ve ona göre tarif edilmiştir. İmani mevzular ayrı ayrı ve teknik tariflerle ehil olanlara izah edilmiştir. Her bir alim bir meseleyi eserinde güzelce tarif etmiş ama tarif, temsil ve teşbih ile avamın idrakine hitap etmediği için istifade umumi değil hususi kalmış.

Mesela, kader konusunu Sad-ı Taftazani elli sayfalık izah ile havassa tam anlatmış, ama avam istifadesiz kalmış. İmam Gazali çok güzel telifatlar ile felsefeye derin darbeler vurmuş, ama bu telifatlardan sadece ehil olan ulema istifade ediyor. Bu yüzden bu zamanda bütün İslami kaynaklara tam vukufiyet ve tam mesai mümkün

---

olmadığı için, sorunları çözmekte zorlanılıyor ve tam itminan sağlanamıyor. Bu da biraz bu zaman şartlarının müsaadesizliği, biraz da o eserlerin kendi döneminin şartlarına göre yazılması ve havassa hitap etmesi gibi sebeplerden dolayı günümüzün ihtiyaçlarına tam cevap veremiyor.

Ama yine de "*İmana dair konuları, Kur'an'ı incelikleri Risale- Nur'dan başka hiçbir alim ve evliya halledememişler, ifade edememişler.*" demek, hem Risale-i Nur'a hem de hakikate zıt bir görüştür. Risale-i Nur'un diğer eser ve kaynaklardan farkı; o kaynaklarda dağınık ve hususi olan imani ve Kur'an'ı meseleleri temsil ve teşbihlerle toplatıp, herkesin anlayacağı seviyeye indirmesidir. Aynı zamanda günümüz meselelerine de ışık tutması, Risale-i Nur'u daha etkili ve parlak yapmıştır. Risale-i Nur temsil ve teşbih dürbünü ile en derin ve dağınık meseleleri, en avam insanın idrak edebileceği bir kıvama getirmiştir.

Sair kaynaklar hususi insanlara hitap ederken, Risale-i Nur umuma hitap ediyor. Mesela İbn-i Arabi gibi zatlar "*Bizim eserleri anlamak için bizim makamımıza çıkmak lazımdır.*" diyor. Ama Risale-i Nur ise her makam ve mevkideki insana "**Yalnız kulağını ve gözünü aç.**" diyor, başka şart istemiyor.

Risale-i Nur'un dışındaki diğer İslami eserler ve kaynaklar da Kur'an'ın malıdır, bizim iftihar tablomuzdur. Onları eleştirmek ve kıymetsiz görmek çok yanlış olur. Kendi meslek ve meşrebimizi yüceltmek, başkalarını yermekten ve kıymetsiz görmekten geçmez. Risale-i Nurlar ortada yokken, İslam'ın sancağını onlar taşımış, dünyaya İslam'ın parlaklığını onlar ilan etmişler, sonra bayrak ve sancak Risale-i Nurların eline geçmiş. Bu bir bayrak yarışı gibidir, biri diğerine rakip değil, dost ve kardeşler. Meseleye bu şekilde bakmak daha uygun olur kanaatindeyiz.